

Stockholm den 25 september 2020

Stockholms tingsrätt
Box 8307
104 20 Stockholm

**Mål nr T 10741-20, Teddy Bondefalk ./ Region Stockholm,
angående skadestånd**

Teddy Bondefalk har förelagts att yttra sig över Region Stockholms (Regionen) svaromål (aktbilaga 37). Med anledning av detta får han anföra följande.

1 INLEDNING

1.1 Inledningsvis vill Teddy Bondefalk framhålla att Regionen i sitt svaromål anför vissa omständigheter och viss argumentation som saknar betydelse för hans talan och den prövning som tingsrätten har att göra i det här målet.

1.2 Teddy Bondefalk syftar i denna del främst på Regionens resonemang om vilket ansvar staten skulle kunna ha för den uppkomna situationen (se p. 3.8–3.10 samt p. 3.34 och p. 3.35 i svaromålet). Regionen för också vissa resonemang om olika rättsmedel som Teddy Bondefalk tidigare har utnyttjat på ett sätt som även det förefaller sakna betydelse i målet (se p. 3.36 och 3.37 i svaromålet).

1.3 Mot denna bakgrund får Teddy Bondefalk understryka att det som utgör den påstådda överträdelsen av i första hand 2 kap. 6 § första stycket regeringsformen och i andra hand artikel 8 i Europakonventionen är att Regionen har utfört kirurgiska ingrepp på honom, trots

att det saknats ett informerat samtycke till ingreppen (se p. 3.2 och 3.3 i ansökan om stämning). Enligt Teddy Bondefalk måste det då anses som ett försvårande moment i överträdelsen att han har svävat i ovisshet rörande vilka ingrepp som utförts under en relativt lång tid efter operationen (se p. 3.4 i ansökan om stämning).

1.4 Teddy Bondefalk kommer i det följande att bemöta de av Regionens invändningar som han bedömer har relevans i målet och som inte redan har berörts i hans ansökan om stämning. Dessa invändningar består i allt väsentligt av Regionens påståenden om att den inte kan åläggas skadeståndsskyldighet för överträdelsen och att Teddy Bondefalk redan har kompenserats för överträdelsen genom patient-skadeersättningen.

1.5 När det gäller Teddy Bondefalks inställning till frågan om det har förelegat ett informerat samtycke till ingreppen, hur skadeståndet ska bestämmas samt hans syn på händelseförloppet i övrigt hänvisar han alltså till vad som tidigare har anförts i hans ansökan om stämning.

2 REGIONEN KAN ÅLÄGGAS SKADESTÅNDSSKYLDIGHET FÖR DEN PÅSTÅDDA ÖVERTRÄDELSEN

2.1 Regionen har, såsom det får uppfattas, gjort gällande att den inte kan åläggas skadeståndsskyldighet för den påstådda överträdelsen och att Teddy Bondefalk i stället borde ha riktat sin talan mot staten (se p. 3.7–3.10 i svaromålet).

2.2 Teddy Bondefalks inställning i denna del är att den påstådda överträdelsen är av en sådan art att Regionen kan hållas skadeståndsrättsligt ansvarig för den, oavsett om tingsrätten väljer att pröva hans talan med tillämpning av bestämmelserna i 2 kap. 6 § första stycket

regeringsformen eller artikel 8 i Europakonventionen. Skälen för detta är följande.

- 2.3 I rättsfallet NJA 2009 s. 463 har Högsta domstolen tagit ställning till frågan om den skadeståndsrättsliga ansvarsfördelningen mellan stat och kommun vid överträdelser av Europakonventionen. Högsta domstolen har då slagit fast att en kommun kan hållas skadeståndsrättsligt ansvarig för sådana konventionsöverträdelser som har begåtts inom ramen för dess verksamhet. Detta eftersom en sådan ansvarsfördelning ligger i linje med den ansvarsfördelning mellan stat och kommun som följer av 3 kap. 2 § skadeståndslagen (1972:207) vid fel eller försummelse vid myndighetsutövning.
- 2.4 Högsta domstolens syn på den skadeståndsrättsliga ansvarsfördelningen mellan stat och kommun bekräftades av lagstiftaren i samband med införandet av de nuvarande bestämmelserna om skadestånd vid konventionsöverträdelser i 3 kap. 4 § och 5 kap. 8 § skadeståndslagen (se prop. 2017/18:7 s. 26 f.). Det får därför anses stå helt klart att en kommun kan hållas skadeståndsrättsligt ansvarig för konventionsöverträdelser som begås inom ramen för dess verksamhet.
- 2.5 Av bestämmelsen i 3 kap. 1 § andra stycket skadeståndslagen följer att en region i skadeståndsrättsligt hänseende är att jämställa med en kommun. På motsvarande sätt som en kommun bör alltså en region kunna hållas skadeståndsrättsligt ansvarig för konventionsöverträdelser som begås inom ramen för dess verksamhet.
- 2.6 Frågan om den skadeståndsrättsliga ansvarsfördelningen mellan stat och kommun vid överträdelser av bestämmelserna i 2 kap. regeringsformen avhandlades nyligen i utredningen Grundlagsskadestånd (SOU 2020:44). I utredningen uttalas (s. 265 ff.) att det vid ett

skadeståndsanspråk som grundar sig på regeringsformen saknas skäl för att göra någon annan skadeståndsrättslig ansvarsfördelning mellan stat och kommun än den som sedan tidigare gäller vid konventionsöverträdelser. På motsvarande sätt som vid konventionsöverträdelser ska alltså en kommun eller region, enligt utredningen, kunna hållas skadeståndsrättsligt ansvarig för överträdelser av rättigheterna i regeringsformen som begås inom ramen för dess verksamhet.

2.7 Enligt Teddy Bondefalk är det uppenbart att den påstådda överträdelserna har begåtts inom ramen för den verksamhet som Regionen ansvarar för, det vill säga hälso- och sjukvården. Mot denna bakgrund anser han att Regionen också kan åläggas skadeståndsrättsligt ansvar för överträdelserna, oavsett om tingsrätten väljer att pröva hans talan med tillämpning av bestämmelserna i 2 kap. 6 § första stycket regeringsformen eller artikel 8 i Europakonventionen.

3 DET ÄR NÖDVÄNDIGT ATT REGIONEN KOMPENSERAR TEDDY BONDEFALK GENOM ATT GE UT SKADESTÅND

3.1 För det fall tingsrätten skulle bedöma att en överträdelse av bestämmelserna i 2 kap. 6 § första stycket regeringsformen eller artikel 8 i Europakonventionen har skett har Regionen gjort gällande att Teddy Bondefalk har kompenseras för överträdelserna genom den patientskadeersättning som har getts ut (se p. 3.34 i svaromålet).

3.2 I denna del vitsordar Teddy Bondefalk att patientskadeersättning har getts ut med det angivna beloppet. Han bestrider dock att han genom ersättningen har kompenseras för överträdelserna. Detta eftersom patientskadeersättningen utgör compensation för patientskadan och inte för kränkningen av hans fysiska självbestämmanderätt.

3.3 I sammanhanget bör det påpekas att det av förarbetena till patient-skadelagen (1996:779) uttryckligen framgår att ett uteblivet samtycke eller bristfällig information vid en behandling är att betrakta som en särskild skadetyp som patientskadeersättningen inte avser att kompensera (se prop. 1995/96:187 s. 52).

4 MÅLETS FORTSATTA HANDLÄGGNING

4.1 Parterna har under målets handläggning själva uttömt möjligheterna att åstadkomma en förlikning. Teddy Bondefalk anser också att tvistefrågorna i målet är sådana att de kan utredas genom fortsatt skriftväxling. Enligt Teddy Bondefalk bör målet därför kunna beredas färdigt skriftligen inför avgörande.

4.2 När det gäller rättens sammansättning anser Teddy Bondefalk att målet är sådant att det bör sättas ut till huvudförhandling med tre domare.

4.3 Upplysningsvis kan det nämnas att Teddy Bondefalks hälsotillstånd är sviktande och att han därför är angelägen om att en tid för huvudförhandling kan bokas ut så snart som möjligt. Tingsrätten bör därför överväga att handlägga målet med viss skyndsamhet.

Som ovan,

Rikard Samuelsson

Erik Scherstén

Frida Andersson